

Havfrue skolen

Muslingeshowet

LUCY COURTENAY
ILLUSTRERET AF SHEENA DEMME

GRATIS LÆSEPROVE

Havfrue skolen

Muslingeshowet skal snart afholdes,
og Martha Brus er superspændt. Nu får hun
måske chancen for at blive en stjerne!

Martha ønsker sig desperat hovedrollen, men det gør
hendes veninde, Olga, også ... Desuden synger
Havfrueskolens nye pige, Gabriella Søblomst, helt
fantastisk, men hun viser sig at være et større problem
end en tigerhaj med tandpine. Hvem mon får rollen?

Og kan showet overhovedet fortsætte?

"Jeg er
vild med den
her bog!"
Lily, 8 år

"Super!
FIN-
tastisk!"
Izzy, 9 år

I samme serie:

Forlaget Bolden

9 788772 055114

Martha sad på et klippesæde bagerst i Musikgrotten og svingede med halen, mens hun ventede på, at Perle blev færdig med prøverne til Søharmonisk orkester. Hun kunne dufte søstjernefingre fra Spisegrotten, og hun var sulten. Normalt ville hun være gået til frokost med Olga, men eftersom Olga ikke ville, ventede hun på Perle i stedet.

Selvom Perle ikke skulle aflægge prøve, havde Rita Rislen bedt hende spille klippetuba – en kæmpe spiral af sten besat med knapper af albueskæl – for at akkompagnere de andre havfruer. Lokker af rødt hår flød omkring instrumentet som det eneste bevis på, at

Perle rent faktisk sad bag klippetubaen.

”Nej, nej, nej!” udbrød Rita Rislen, da en af de yngre havfruer spillede forkert på sin koralklarinet. ”En gang til fra begyndelsen, midten og slutningen. Perle, kan du høre mig?”

Det besvarende brøl fra klippetubaen fik orkestrets noderstativer til at vakle. Rita Rislen viftede med et

par taktstokke af drivtømmer, og havglasviolinerne, koralklarinetterne, søpindsvinehornet, blækspruttefløjterne og muslingetrommerne begyndte igen at spille.

Martha lænede sig op ad klippevæggen og forsøgte at ignorere sin maverumlen. I det her tempo ville der ikke være nogen søstjernefingre tilbage. Og hun skulle også tjekke tidspunktet for eftermiddagens anden prøve.

”Højere på muslingetrommerne, Katrine og Filippa!” råbte Rita Rislen entusiastisk. ”Mere fra havglasviolinerne! Vi skal altså have en, der kan spille på knivmuslingefløjte. Jeg håber, at Atol-akademiet har en!”

Havfruerne begyndte at sludre løs. Havdrengene fra Atol-akademiet var altid et interessant samtaleemne, og Muslingeshowet var en af de eneste gange, hvor de to skoler mødtes. Martha syntes, at det var lidt fjollet, hvor fnisende nogle af havfruerne blev, når havdrengene blev nævnt.

Perle gav et afsluttende, tordenagtigt trut på klippetubaen, mens Rita Rislen fremdrog et lommetørklæde af tang og duppede sin pande.

”Det er nok for i dag,” sagde hun. ”I har alle klaret jer gennem denne prøve. Tillykke. Søharmonisk orkester mødes til vores første øver i næste uge.”

Der lød klappen og jublen.

”Vil drengene fra Atol-akademiet være der, Rita?” spurgte Filippa Sand. Katrine Tang fnisede.

”Det håber jeg sandelig,” svarede Rita Rislen.

Perle svømmede ud ad klippetubaens stenspiraler.

”Hvor skal vi øve henne?” spurgte hun lidt forpustet.

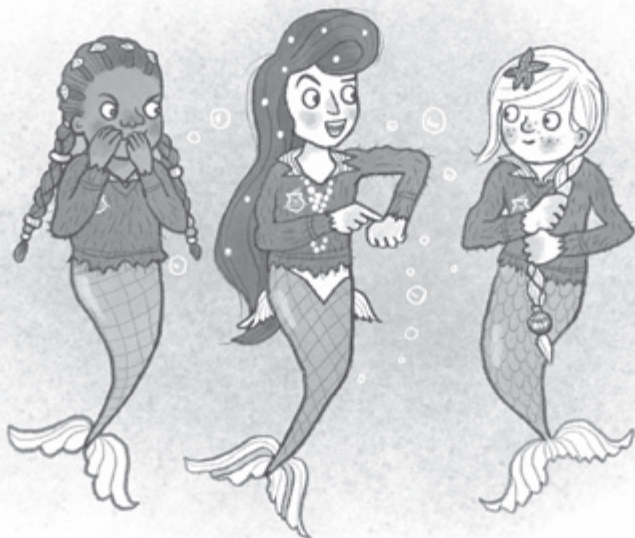
”I Muslingegrotten selvfølgelig,” sagde Rita Rislen. Gisp af spænding lød rundt omkring i rummet. ”Vi skal vænne os til den nye akustik!”

”Jeg kan ikke tro, at jeg skal spille på Muslingegrottens klippetuba i næste uge!” sagde Perle, da hun og Martha svømmede, så hurtigt de kunne, til Spisegrotten. ”Den er vist ti gange større end den, som skolen har. Jeg har ikke været så spændt, siden jeg så en pansermalle.”

Martha så uroligt på søstjerne-uret over døren til Spisegrotten. Hvad tid var det nu, at anden runde af prøver skulle foregå? Rita Rislen havde sagt, at det skulle være i eftermiddag, men hvornår? Klokken var næsten allerede kvart over. Havde hun tid til frokost? Hun var sulten som en blåhval.

Pludselig så hun et glimt af en lilla hale, da Olga svømmede forbi med Maja. Netop som Martha skulle

til at spørge hende om tidspunktet for prøverne, vendte Olga sig om.

”Tidspunktet for vores prøve i eftermiddag er blevet ændret. Det er klokken halv og ikke kvart over,” sagde hun. ”Det synes jeg, at du skulle vide.”

Martha følte en bølge af lettelse. Hun ville lige nøjagtig have tid til søstjernefingre alligevel. ”Tak!” råbte hun, da Olga og Maja forsvandt rundt om hjørnet. En svag lyd af Majas latter flød imod hende.

Martha svømmede hen til Perle i frokostkøen og nynnede *Over vandet*.

”Martha?” sagde Perle.

Martha øste søstjernefingre op på sin tallerken og tilføjede en stor skefuld søagurkesalat. ”Hvad?”

Perle rynkede sin fregnede næse. ”Jeg tror, at Maja og Olga er ude på noget.”

Martha tog sin tallerken med mad hen til et bord. ”Hvad for noget?” sagde hun og slugte sin første søstjernefinger. Prøver gjorde hende altid så sulten.

”Jeg ved det ikke,” indrømmede Perle. ”Men ...”

”Martha Brus?”

Martha drejede rundt. Karen Krebs, viceforstanderinde på Sølinda Fosses Havfrueskole, svømmede forbi med en søstjernesandwich i sin klo.

”Burde du ikke være på vej til prøve?” spurgte Karen Krebs. ”Dit navn står vist på Rita Rislens liste.”

Martha forsøgte at synke sin mad og svare på samme tid. ”Det er klokken halv, Karen,” lød som ”Dar koffen haf, Faren!”

Karen Krebs’ skarpe øjne hoppede op og ned på deres stilke. ”Jeg tror nu, at Rita Rislen afholder prøver

klokken kvart over,” sagde hun. Hun viftede med en klo mod væggen. ”Det står klart og tydeligt lige der på opslagstavlen, og det er meget uprofessionelt for en kunstner at komme for sent.”

Viceforstanderinden pilede gennem Spisegrotten.

Martha gloede på opslaget fastgjort med rankefødder ved siden af døren. Hun havde ikke opdaget det på vej ind.

Martha kunne ikke tro sine egne øjne. Kvart over?
Men det var jo ... nu.

”Jeg sagde jo, at Olga og Maja var ude på noget,”
understregede Perle.

Martha proppede resten af sin frokost i munden, så
hurtigt hun kunne. Olga havde løjet. *Må den bedste
havfrue vinde.* Virkelig?!

”Kom, Perle.” Martha maste sig vej fra bordet og
piskede sin hale imod strømmen. ”Det her skal Olga
ikke slippe af sted med.”

”Hvad med min frokost?”

”Tag den med!”

Spisegrotten lå i bunden af Skoleklippen, under
selve havbunden. Martha kæmpede sig vej gennem
mængden af havfruer. Hun skulle være blevet i
Musikgrotten efter prøverne til Søharmonisk orkester.
Hun burde have sprunget frokosten over.

”Undskyld mig!” råbte hun og svømmede forbi de
mange havfruer, der fyldte gangene. ”Af banen tak!
Svømmer for sent til en prøve ... Mange tak ... Tak ...”

Forbi stalden, gennem Sportsgrotten og uden om havfruerne, der spillede fiskebold ved de høje net. Forbi biblioteket – helt stille for at undgå at irritere bibliotekaren Leo, den giftige dragefisk. Martha slog med halen af fuld kraft, da hun svømmede op gennem Oceanografi-grotten og forbi øvelokalerne. Hendes vejtrækning kom i små pust. Ordene *Jeg kommer for sent, jeg kommer for sent, jeg kommer for sent ...* hamrede gennem hendes hoved i en forfærdelig båndsløjfe. Rita Rislen ville ikke lytte, når hun forsøgte at forklare, hvad der var sket. Rita Rislen ville give rollen til Olga. Olga og Maja ventede uden for Musikgrotten,

og det gav et sæt i dem, da Martha kom drønende rundt om hjørnet. Martha svømmede hen til Olga og prikkede hende hårdt i brystet. Perle flød ængsteligt i baggrunden.

”Du prøvede at snyde!” gispede Martha.

”Du skulle være kommet hen til Spisegrotten i tide,” forsvarede Olga sig. ”Så ville du have set opslaget selv.”

”Jeg troede, at det her skulle foregå retfærdigt.”

Olga surmulede. ”Du sagde: ’Må den bedste havfrue vinde.’ Måske den bedste havfrue bare lægger planer.”

Martha havde aldrig følt sig så vred i hele sit liv.

”Hvis du har tænkt dig at snyde, vil jeg ikke være

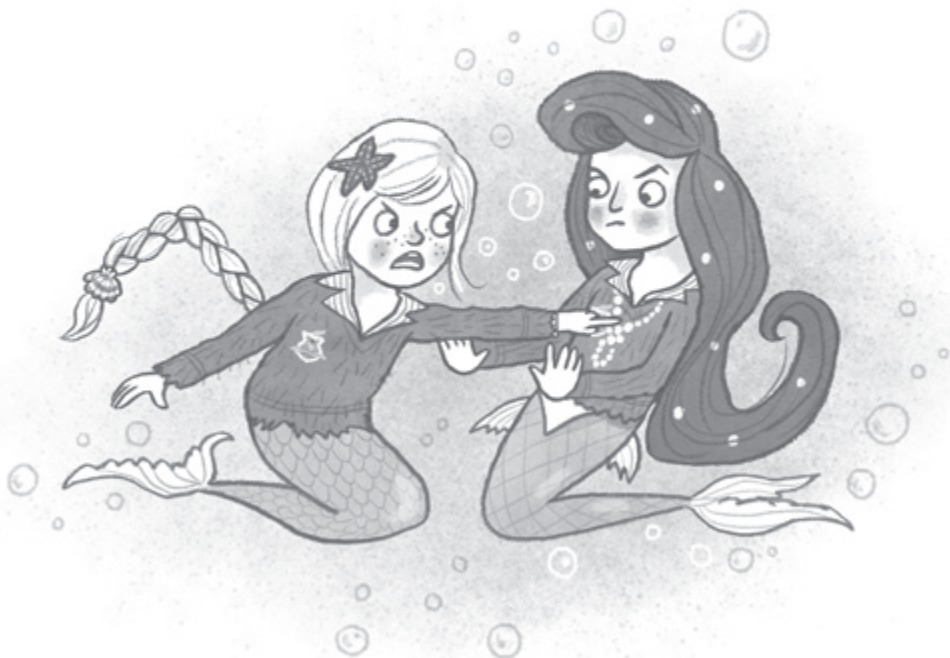
venner med dig mere,” sagde hun rasende.

Olga blev ildrød i hovedet. ”Spørg mig, om det rør mig!”

”Hvad i Neptuns navn går alt det her råberi ud på?” Rita Rislen stod i døren til Musikgrotten med sine fangarme foldet over brystet.

Martha skubbede Olga af vejen. ”Jeg er her for at aflægge prøve til rollen som dronning Maretta, Rita,” sagde hun højt.

Olga skubbede igen. ”Det er jeg også, Rita!”

”Bare rolig, Rita,” sagde Perle, mens hun gumlede på en søstjernefinger. ”Jeg er her bare for at se på.”

”Jeg går ud fra, at du også vil være dronning Maretta, Maja?” sagde Rita Rislen og kiggede på Maja Anemone.

Maja rødmede. ”Jeg vil faktisk gerne være en stormfe.”

Rita Rislen nikkede. ”Jamen så kom ind,” sagde hun. ”Jeg leder stadig efter stormfeer.”

”Men, Rita ...” begyndte Martha.

”Men, Rita ...” gentog Olga.

”... Hvad med dronning Maretta?” sagde de begge i kor.

Rita Rislen kiggede på dem hen over brillekanten. ”Beklager, piger, men jeg har allerede fundet min dronning Maretta,” sagde hun.

Den nye havfrue med det gyldne hår og opstoppesnæsen svømmede ud af Musikgrotten. Hun sendte Olga og Martha et stort smil.

”Det her er Gabriella Søblomst,” sagde Rita Rislen. ”Sikke en stemme! Sikke et talent! Gabriella vil blive

en skøn dronning Maretta. Jeg kan mærke det i mine sugekopper!”

Netop da kom Thilde Havskat svømmende rundt om hjørnet, prustende som en blæsebælg.

”Er jeg gået glip af noget?” spurgte hun.

